

13.9.2021

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

az afganisztáni helyzetről
(2021/2877(RSP))

Tineke Strik, Francisco Guerreiro, Alviina Alametsä, Ignazio Corrao, Viola Von Cramon-Taubadel, Rosa D'Amato, Sylwia Spurek, Thomas Waitz, Anna Cavazzini, Heidi Hautala, Hannah Neumann, Ernest Urtasun, Alice Kuhnke, Mounir Satouri, Erik Marquardt, Eleonora Evi, Damien Carême, Monika Vana, Manuela Ripa, Saskia Bricmont, Diana Riba i Giner, Damian Boeselager, Jordi Solé, Kira Marie Peter-Hansen, Grace O'Sullivan

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

B9-0455/2021

**Az Európai Parlament állásfoglalása az afganisztáni helyzetről
(2021/2877(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afganisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel Josep Borrellnek, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a külügyminiszterek 2021. szeptember 3-i nem hivatalos ülésén (Gymnich-értekezlet) tett sajtónyilatkozatára,
- tekintettel az Unió nevében a Külügyek Tanácsának 2021. augusztus 17-i rendkívüli ülésén az alelnök/főképviselő által tett, Afganisztánról szóló nyilatkozatra,
- tekintettel Michelle Bachelet-nek, az ENSZ emberi jogi főbiztosának az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) 2021. augusztus 24-i, sürgősséggel összehívott ülésén elhangzott beszédére;
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Michelle Bachelet 2021. augusztus 10-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Parlament 2021. május 19-i állásfoglalására az emberi jogok védelméről és az EU külső migrációs politikájáról¹,
- tekintettel az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról és a 732/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 978/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (GSP-rendelet)²,
- tekintettel a 2020. évi afganisztáni donorkonferenciára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának Afganisztánról szóló határozataira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Afganisztánról elfogadott határozataira,
- tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ menekültekről szóló globális megállapodására,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948. december 10-én fogadtak el,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0242.

² HL L 303., 2012.10.31., 1. o.

- formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi egyezményre,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - A. mivel a tálibok katonai offenzívát követően Afganisztán kiterjedt területei felett gyakorolnak ellenőrzést;
 - B. mivel a tálibok 2021. augusztus 19-én kikiáltották az „Afganisztáni Iszlám Emirátust”, és 2021. szeptember 7-én átmeneti kormányt jelentettek be;
 - C. mivel az amerikai hadsereg 2021. augusztus 30-án elhagyta a kabuli repülőteret, amely azóta a tálibok ellenőrzése alatt áll;
 - D. mivel a tálibok ellenőrzése alatt áll az Afganisztánnal szomszédos országokkal közös összes fontosabb szárazföldi határátkelőhely;
 - E. mivel míg az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság és a tagállamok a tálibok hatalomátvétele óta több mint 120 000 embert evakuáltak Afganisztánból, sok veszélyeztetett személyt, köztük az uniós és tagállami missziók egykori helyi személyzetét, valamint az uniós és tagállami projektek végrehajtó partnereit még nem evakuálták;
 - F. mivel a kabuli repülőtéren 2021. augusztus 26-án elkövetett két terrortámadás, amelyekért a Horászáni Iszlám Állam (ISKP) vállalta a felelősséget, több mint 160 ember halálát okozta;
 - G. mivel becslések szerint Afganisztánon belül 5 millió afgán kényszerült lakóhelye elhagyására, és a becslések szerint 2,2 millió afgán menekült már a szomszédos országokban él;
 - H. mivel idén több mint 600 000 afgán – 80%-uk nő és gyermek – kényszerült lakóhelye elhagyására;
 - I. mivel az afgán állam költségvetésének több mint 75%-a és katonai költségvetésének több mint 95%-a származik a nemzetközi közösségtől;
 - J. mivel Afganisztán humanitárius katasztrófával néz szembe, és a lakosság több mint 40%-át érinti súlyosan az élelmiszer-ellátás bizonytalansága;
 - K. mivel a Covid19-fertőzöttek számának közelmúltbeli megugrása az országban, az oltóanyagok és az orvosi eszközök hiánya, az aszály és a közelgő tél valószínűleg még tovább súlyosbítja a jelenlegi társadalmi-gazdasági és humanitárius válságot;
 - L. mivel a tálibok hatalomátvételét és az emberi jogok jelenleg tapasztalható megsértését követően az Unió Általános Preferenciarendszerének (GSP) a fenntartható fejlődésre és a fejlődő országokban a szegénység felszámolására irányuló célja nem teljesíthető Afganisztánban;
 - M. mivel a tálibok jelentős mennyiségű, NATO-országokból származó fegyvert és felszerelést – többek között kézfegyvereket – vontak ellenőrzésük alá, és nem ismeretes, hogy meg lehet-e akadályozni, hogy ez az arzenál harmadik fél kezébe

kerüljön;

- N. mivel az uniós tisztviselők, az európai szövetségesek és az afgán hadsereg magas rangú tábornokai hangsúlyozták, hogy a NATO-erők kivonásának megtervezése és végrehajtása során nem történt konzultáció;
1. sajnálja, hogy a tálibok katonai offenzívát követően átvették az ország feletti ellenőrzést;
 2. elismeri, hogy átfogó választ kell adni a nemzetközi terrorizmusra, de sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az USA a 2001. szeptember 11-i terrortámadásokra adott választ terrorellenes háborúként határozta meg, mintha a terrorizmussal szemben kizárólag katonai eszközökkel lehetne küzdeni; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az USA és a NATO afganisztáni megbízatása és jelenlétének időtartama tekintetében nem készült értékelés;
 3. sajnálatát fejezi ki az USA és az európai országok közötti kommunikáció hiánya miatt, ami hozzájárult az evakuálás kaotikus folyamatához, amelynek során sok olyan ember maradt hátra, aki jelenleg ki van téve a tálibok megtorlásainak;
 4. háláját fejezi ki az Afganisztánban szolgáló, illetve részben még mindig ott szolgáló valamennyi férfi és női katona, humanitárius segítséget nyújtó és fejlesztési munkatárs, a diplomaták és a helyi személyzet bátorsága miatt;
 5. megdöbbenésének ad hangot amiatt, hogy az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala jelentést kapott a tálibok hatalomátvételét követően elkövetett állítólagos jogsértésekről, többek között civilek és az afgán nemzetbiztonsági erők tagjainak kivégzéséről, gyermekkatona toborzásáról, békés tüntetések leveréséről, az eltérő vélemények kifejezésének elfojtásáról és az emberi jogok, különösen a nőkre és lányokra, az emberijog-védőkre, az LMBTI+-személyekre, a vallási és etnikai kisebbségekre, az újságírókra, az írókra, a tudósokra és művészekre irányuló korlátozásáról;
 6. határozottan elítéli a nemek közötti egyenlőség és az LMBTI+ személyek jogai terén tapasztalható mindenfajta visszalépést, és az alapvető jogok visszaszorítását az országban; rendkívül aggasztónak tartja az arról szóló beszámolókat, hogy nőket távolítottak el munkahelyükről és az egyetemekről, számosan eltűntek, nemi erőszaknak és kényszerházasságnak lettek kitéve, iskolákat zártak be, nemi szegregáció tapasztalható, valamint eluralkodott az általános félelem és sok nő már nem meri elhagyni otthonát;
 7. sürgeti a tálibokat, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, különösen a nők és lányok oktatáshoz, munkához, egészségügyi ellátáshoz és a mozgás szabadságához való jogát, valamint a jogállamiságot és a média szabadságát; sürgeti a tálibokat, hogy biztosítsák a nők teljes körű politikai jogait;
 8. határozottan elítéli, hogy a tálibok átmeneti kormányukba csak férfiakat neveztek ki, köztük a Hakkani-hálózat tagjait, akik korábban terrorista és militáns tevékenységekben vettek részt; úgy véli, hogy az afganisztáni politikai erők közötti tárgyalások révén kell átmeneti kormányt alakítani; úgy véli, hogy egy ilyen kormánynak valóban reprezentatívnak és befogadónak kell lennie, különösen a nők, a vallási és etnikai

kisebbségek tekintetében;

9. felszólítja a tálibokat, hogy tartsák be az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2593. számú határozatát, továbbá saját ígéretüket, hogy lehetővé teszik az országot elhagyni kívánó személyek távozását;
10. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy az új rezsim elismerésének tekinthető bármilyen intézkedést kössék az afgán állampolgárok emberi jogainak jogi és gyakorlati téren történő tiszteletben tartásához;
11. határozottan elítéli a kabuli repülőtéren 2021. augusztus 26-án elkövetett terrortámadásokat; részvétét fejezi ki a gyászoló családoknak;
12. felhívja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy használjanak fel minden diplomáciai eszközt a kabuli repülőtérré való biztonságos eljutás és annak a rendszeres polgári légi járatok előtti újbóli megnyitásának biztosítása érdekében, mivel ez lehetővé teszi az Afganisztánban veszélynek kitett személyek számára, hogy elhagyják az országot; kéri a tagállamokat, hogy – amennyiben a biztonsági helyzet lehetővé teszi, helyszíni jelenlét révén – nyújtsanak biztonságot minden olyan diplomáciai dolgozó számára, aki az afganisztáni döntéshozókkal kommunikációs csatornákat alakít ki és tart fenn;
13. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az evakuálás előkészítése és lefolytatása során nem került sor uniós koordinációra és az uniós eszközök használatára; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy fokozzák és aknázzák ki koordinációs szerepüket az üldöztetés veszélyének kitett afgán állampolgárok evakuálásához és humanitárius vízumainak kiadásához szükséges további fellépések során; felhívja a tagállamokat és az EKSZ-t, hogy növeljék személyzetüket, és biztosítsák a szükséges erőforrásokat a szomszédos országokban működő nagykövetségek és küldöttségek számára;
14. sürgeti az összes tagállamot, hogy támogassák a védelemre szorulókat, különösen az emberi jogok védelmezőit, a nőket, a lányokat, az LGBTI+ személyeket, a vallási és etnikai kisebbségeket, az újságírókat, az írókat, a tudósokat, a művészeket, az uniós és tagállami missziók korábbi helyi személyzete és az uniós és tagállami projekteket végrehajtó partnereket – akik közül ez utóbbiak eredetileg nem szerepeltek az EU vagy a tagállamok evakuálási erőfeszítéseiben – evakuálására irányuló összehangolt európai megközelítést;
15. aggodalmát fejezi ki az emberi jogok védelmezőinek biztonsága miatt Afganisztánban, valamint a szomszédos országokba a szárazföldi határokon, különösen a Pakisztánba átkelő személyek miatt; sajnálja, hogy a nemzetközi közösség részéről e tekintetben nincs koordináció, és sürgeti az uniós tagállamokat, hogy vessenek be minden lehetséges diplomáciai erőt és eszközt a szárazföldi határokhoz való hozzáférés, a biztonságos áthaladás és az emberi jogi jogvédők diplomáciai létesítményekhez való hozzáféréseinek biztosítása érdekében; felhívja a pakisztáni hatóságokat, hogy egyszerűsítsék az azonosítási és bürokratikus eljárásokat, és engedélyezzék az ország elhagyását azok számára, akik az emberi jogok védelmezőire és a veszélyeztetett csoportokra vonatkozó egyes harmadik országbeli rendszerek szerint erre jogosultak; hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségek kulcsfontosságú koordinációs szerepet játszanak Pakisztánban, Üzbegisztánban és Tádzsikisztánban az afganisztáni határt átlépő emberijog-védőknek nyújtott gyakorlati támogatás nyújtásában; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fokozza a ProtectDefenders.eu támogatását;

16. kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy egyértelműen határozzák meg a hatályos védelmi rendszerek hatálya alá tartozó helyi személyzetet, valamint a tervezett védelmi intézkedéseket az ezen intézkedéseket szükségessé tevő esetleges jövőbeli vészhelyzetek fényében; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az uniós missziókkal, intézkedésekkel, programokkal és projektekkel rendelkező valamennyi nem uniós országban tegyék meg a szükséges előkészületeket e védelmi intézkedésekhez; úgy véli, hogy a helyi személyzet kategóriájának legalább az Uniónak dolgozó összes alkalmazottat magában kell foglalnia, beleértve a közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziókat, az uniós küldöttségeknek, a Bizottság Európai Polgári Védelem és Humanitárius Segítségnyújtási Műveletek Főigazgatóságának (DG ECHO), a Bizottság Nemzetközi Partnerségek Főigazgatóságának (DG INTPA) és más uniós intézkedéseknek, programoknak és projekteknek dolgozókat, különösen az uniós finanszírozású projektek partnereit is;
17. felhívja a Bizottságot, hogy hangolja össze és biztosítson – többek között az uniós ügynökségek által a védelemre szoruló afgánok sürgős áttelepítéséhez nyújtott támogatás révén – uniós finanszírozást és kapacitásépítést; üdvözli a szeptemberre tervezett áttelepítési fórumot; kéri a tagállamokat, hogy tegyenek ambiciózus vállalásokat egy uniós áttelepítési programra, amely kiegészíti a meglévő rendszereket és vállalásokat, valamint a többi lehetőséget, például a családgyesítést és a humanitárius vízumokat; emlékeztet az EU és a tagállamok nemzetközi kötelezettségvállalásaira; megismétli az emberi jogok védelméről és az EU külső migrációs politikájáról szóló állásfoglalásában szereplő, a fokozott áttelepítésre vonatkozóan tett vállalásokra irányuló felhívását;
18. megjegyzi, hogy az Unióban több település és város is kifejezte szándékát és kapacitását az afgán menekültek és menedékkérők fogadására; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen bocsásson rendelkezésre megfelelő uniós finanszírozást, és biztosítsa, hogy a helyi hatóságok tájékoztatást kapjanak ennek rendelkezésre állásáról; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap (MMA) sürgősségi finanszírozását az afgán menedékkérők és menekültek befogadására, biztosítva, hogy a finanszírozás az őket fogadó városokhoz és régiókhoz jusson el;
19. felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi érdekelt fél és ország bevonásával szervezzen nemzetközi humanitárius konferenciát Afganisztánnal kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy az országot elhagyni kívánó, veszélynek kitett afgánok áttelepíthetők legyenek, és elegendő finanszírozás álljon rendelkezésre az Afganisztán és a szomszédos országok számára szükséges humanitárius segítségnyújtáshoz, ezen belül a befogadó országokban a menekülteknek nyújtott humanitárius segély biztosításához is; e tekintetben első lépésként üdvözli az ENSZ által Genfben összehívott 2021. szeptember 13-i segélykonferenciát;
20. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak biztonságos és szabályos útvonalakat a menekültek számára, hogy védelmet kérjenek az EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közös eljárást a humanitárius vízumok kiadására; kéri a tagállamokat, hogy adjanak ki humanitárius vagy egyéb védelmet biztosító vízumot a nemzetközi védelemre szoruló személyek számára; kéri a tagállamokat, hogy segítsék elő a családgyesítést az EU-ban élő hozzátartozókkal rendelkező afgánok számára;

határozottan bírálja a Bel- és Igazságügyi Tanács 2021. augusztus 31-i nyilatkozatát, amely semmilyen kötelezettségvállalást nem tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a menekültek biztonságos és szabályos útvonalakon kérhessenek védelmet az EU-ban;

21. sürgeti a tagállamokat, hogy saját területükön gyorsított és bürokráciamentes eljárásokkal hosszabbítsák meg az afgán állampolgárok ideiglenes vízumait annak biztosítása érdekében, hogy az afgán állampolgárokat ne fenyegetse a szabálytalan tartózkodás és a küszöbön álló kitoloncolás veszélye; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak támogatást azon személyeknek, akiknek menedéjog iránti kérelmét korábban elutasították, vagy akik védelmi jogállás nélkül tartózkodnak más uniós tagállamban annak érdekében, hogy az Afganisztánban kialakult megváltozott körülmények fényében új kérelmeket nyújtsanak be;
22. sürgeti a tagállamokat, hogy adjanak prima facie menekültstátuszt valamennyi afgán menedékkérőnek; megjegyzi, hogy a tagállamok korábban már alkalmaztak hasonló intézkedéseket a veszélyeztetett személyek nagy csoportjainak elismerésére, a védelemhez való gyors hozzáférésre és a túlterhelt nemzeti menekültügyi rendszerekre nehezedő nyomás enyhítésére;
23. sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse a Borrell alelnök/főképviselő által a Parlament Külügyi és Fejlesztési Bizottságával közös 2021. augusztus 19-i ülésen előterjesztett informális javaslatot, és javasolja a 2001/55/EK tanácsi irányelv (átmeneti védelemről szóló irányelv)³ alkalmazását annak érdekében, hogy az érkezők számára garantálja az azonnali reagálást és a tisztességes menekültügyi eljárásokhoz és védelemhez való hozzáférést Európában, és biztosítsa a felelősség tagállamok közötti egyenlő megosztását;
24. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy Afganisztánt mindaddig nem tekinti biztonságos országnak ahová a migránsok visszatérhetnek, amíg visszatérésükkor nem garantálhatók bizonyos minimumkövetelmények; felhívja a Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamokat, hogy haladéktalanul függesszék fel az Afganisztánba és a nagyszámú afgán menekültet befogadó országokba való visszaküldéseket, és adják meg a menekültstátuszt az afgán menedékkérőknek az uniós tagállamokban, köztük azoknak is, akiknek kérelmét korábban elutasították; szorgalmazza a már visszaküldött afgán állampolgárok, különösen a kiskorúak szoros nyomon követését; sürgeti a Bizottságot, hogy függessze fel a migrációs együttműködésről szóló együttes nyilatkozatot;
25. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a visszaküldés szempontjából nem tekinti biztonságos országnak azokat az országokat, ahol nincs garancia a migránsok hatékony védelmére; szorgalmazza ellenőrző mechanizmus létrehozását annak biztosítása érdekében, hogy az afgán menekülteket ne éri emberi jogi jogsértések az uniós segítségnyújtásban részesülő országokban;
26. aggodalommal veszi tudomásul azokat a súlyos állításokat, amelyek szerint sok uniós határ menti ország számos esetben visszafordította a menekülteket; sajnálatát fejezi ki az afgán állampolgárok súlyos helyzete miatt az EU Belarusszal közös külső határán, ami ahhoz vezetett, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága ideiglenes intézkedéseket

³ HL L 212., 2001.8.7., 12. o.

írt elő Lengyelországban, Lettországon és Litvániában; aggodalommal veszi tudomásul az afgán menekültek helyzetét a francia határon; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az afgán menekültek helyzete kapjon különleges figyelmet, ezek a személyek megfelelő védelemben részesüljenek, valamint hogy kezdődjön párbeszéd a brit hatóságokkal a családdegyesítési eljárások lehetővé tétele érdekében; sürgeti az érintett tagállamokat, hogy tegyenek eleget az uniós és nemzetközi jog szerinti kötelezettségvállalásaiknak, és bírálják el a védelmet kérők kérelmeit, többek között a határon is, és haladéktalanul biztosítsanak számukra hozzáférést a szükséges orvosi és pszichoszociális támogatáshoz; felhívja a Bizottságot mint a Szerződések őreit annak biztosítására, hogy a tagállamok eleget tegyenek a vonatkozó uniós jogszabályoknak;

27. sürgeti a tálibokat, hogy biztosítsanak szabad hozzáférést a humanitárius segélyek számára, és garantálják a humanitárius segélyszervezetek munkatársainak biztonságát; hangsúlyozza a humanitárius segélyszervezetek számára biztosított biztonságos munkakörnyezet fontosságát; ösztönzi az Uniót, hogy merítsen ki minden diplomáciai lehetőséget a humanitárius segélyszervezetek biztonságának garantálására; lelkesítőnek tartja azon független humanitárius szervezetek példáját, amelyek folytatják a humanitárius válság megelőzése érdekében végzett munkájukat Afganisztánban; úgy véli, hogy a nemzetközi közösségnek fokoznia kell az Afganisztánnak és a szomszédos országoknak nyújtott humanitárius támogatásra irányuló erőfeszítéseit;
28. hangsúlyozza, hogy az Afganisztánnak és a szomszédos országoknak nyújtott uniós humanitárius segély költségvetését lényegesen meg kell növelni a kiszolgáltatott afgánok és családjaik – köztük az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült emberek és menekültek – támogatása és védelme, valamint az áttelepítés fokozása érdekében; követeli, hogy amennyiben az emberi jogok és különösen a nők és lányok jogainak tiszteletben tartása nem garantálható, továbbra is maradjon életben az afgán rezsimnek nyújtott fejlesztési támogatás felfüggesztése, és az EU külső fellépéseinek célkitűzéseivel összhangban irányítsák át azt a független fejlesztési és humanitárius szervezetekhez;
29. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a nem kormányzati szervezetekkel közös, a civil társadalom és a helyi közösségek – többek között a nők jogainak védelmével foglalkozó szervezetek – javára nyújtott pénzügyi támogatást és egyéb fellépéseket, valamint finanszírozzon különleges segítségnyújtási és humanitárius védelmi programokat az erőszakot elszenvedő vagy annak veszélyben lévő afgán nők és az őket támogató hozzátartozóik számára;
30. kiemeli, hogy a táliboknak immár hozzáférésük van olyan digitális azonosítási rendszerekhez és technológiákhoz – ezen belül érzékeny személyes információkhoz –, amelyeket felhasználhatnak a társadalom kritikus hangjaival szembeni célzott fellépésre; véleménye szerint e rendszerek tekintetében – például decentralizált adattárolás és -ellenőrzés révén – megerősített megközelítésekre van szükség a polgárok hatékonyabb védelme érdekében; kéri a Bizottságot, hogy támogassa az ezzel kapcsolatos független kutatást a fejlett digitális azonosítási rendszerek fejlesztésének és megvalósításának biztosítása érdekében;
31. ismételten szorgalmazza egy olyan tényfeltáró misszió felállítását, amely a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő, többéves megbízatással és erőforrásokkal

rendelkezik az Afganisztánban tevékenykedő összes fél által elkövetett emberi jogi jogsértések és visszaélések nyomon követésére, az azokról való rendszeres jelentéstételre és bizonyítékok gyűjtésére, beleértve a nők jogainak helyzetét az országban; kéri, hogy e misszió összetétele nemi szempontból kiegyensúlyozott legyen, és tagjai között a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szakértők is legyenek; határozottan bírálja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának legutóbbi S-31/1. sz. határozatát, amiért nem adott megbízást ilyen mechanizmusra; elvárja a tagállamoktól, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának soron következő 48. rendes ülészakán gondoskodjanak egy Afganisztánnal foglalkozó tényfeltáró misszió felállítására irányuló megalapozott határozat elfogadásáról; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy határozottan álljon ki e határozat elfogadása mellett;

32. felhívja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az ENSZ 2021. szeptember 17-én lejáró afganisztáni missziójának (UNAMA) megújításáról szóló ENSZ BT-határozat elfogadásáról;
33. kifejezi együttérzését az afganisztáni nőkkel és lányokkal, akik szabadságjogaik, jogaik és esélyeik korlátozásával szembesülnek; hangsúlyozza, hogy véleménye szerint minden veszélyeztetett nő és lány számára lehetővé kell tenni a távozást Afganisztánból; kiemeli az afgán nők által az emberi jogok, különösen a nők jogainak védelme és előmozdítása terén az országban végzett hatalmas munkát, és elismeri a változás előmozdítóiként betöltött kulcsfontosságú szerepüket; hangsúlyozza, hogy az afgán nők és a nők jogai semmilyen jövőbeli folyamat során nem képezhetik alku tárgyát, és azokat nem lehet eszközként felhasználni; hangsúlyozza az afgán feministák és nők meghallgatása és hangjuk felerősítése érdekében végzett munka fontosságát; felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy garantálják a nők, lányok és LMBTQ+ személyek védelmét Afganisztánban és a szomszédos országokban, és biztosítsák jogaik és szabadságjogaik tiszteletben tartását;
34. felhívja a Bizottságot, hogy bővítse ki az Erasmus+ program keretében az afgán partneregyetemekkel folytatott oktatási együttműködést, amennyiben az együttműködési követelmények teljesülnek; felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék egyetemeiket arra, hogy ösztöndíjprogramjaikat terjesszék ki az afgán fiatalokra, különösen azokra, aki ki vannak téve a tálib rezsim üldözésének;
35. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul indítson vizsgálatot az általános preferenciarendszerről szóló rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján Afganisztánnak a „fegyver kivételével mindent” (EBA) rendszer keretében nyújtott kereskedelmi kedvezmények felfüggesztése céljából;
36. súlyos aggodalmának ad hangot a régióban valószínűleg szabályozatlan forgalomban lévő, NATO-országokból származó kézi lőfegyverek, könnyű fegyverek és lőszer miatt, amelyek a NATO-erők kivonulása előtt tűntek el, illetve a visszavonulás után Afganisztánban maradtak, ami súlyos biztonsági kockázatot jelent az afgán lakosságra és a szomszédos országokra nézve;
37. kéri, hogy a NATO folytasson nyilvános vizsgálatot a NATO-n belül és az afgán hadsereggel a dohai megállapodásról és a NATO-erők visszavonulásának végrehajtásáról folytatott elégtelen koordináció és konzultáció ügyében;

38. felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy végezzék el az Afganisztánból való kivonulás és az evakuálás folyamatának kritikus értékelését; véleménye szerint ezen értékelés keretében kritikusan át kell gondolni a kivonulás időzítését és lebonyolítását, az evakuálások folyamatát, valamint az európai koordináció hiányát ezekben a folyamatokban annak ellenére, hogy a Parlament 2021. június 10-i állásfoglalásában már szorgalmazta vízumok kiadását és a helyi személyzet hazatelepítését; elvárja, hogy az EKSZ és a Bizottság ez év végéig a Parlament elé terjessze ezt a kritikus értékelést;
39. hangsúlyozza a jó kormányzás, a jogállamiság és a korrupció elleni küzdelem fontosságát, amely területeken nem sikerült elégséges előrelépést elérni Afganisztánban az országban zajló terrorizmus elleni háborúval összefüggésben; véleménye szerint a nemzetépítés és az EU nemzetközi emberi jogi menetrendjének sikere érdekében az Uniónak a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új III. cselekvési terv célkitűzéseivel összhangban a kül-, humanitárius, fejlesztési, emberi jogi, biztonsági, nemek közötti egyenlőségre vonatkozó és kereskedelmi politikákat összefogó, integrált megközelítést kell folytatnia; határozottan úgy véli, hogy ezen integrált megközelítés előmozdítása érdekében meg kell erősíteni az uniós szintű fellépésre és döntéshozatalra való képességet a külső politikák tekintetében, többek között a külpolitikai kérdésekkel kapcsolatos minősített többségi szavazás révén;
40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak a Bizottság alelnökének / az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, az ENSZ Biztonsági Tanácsának valamint a tálibok képviselőinek.